

Titel	Hvor mange rosiner?	
Dato	Barnets/børnenes navne	Udfyldt af
	Rebekka	

Historien

Rebekka havde en pakke rosiner med. Hun hældte nogle ud i hånden og skulle til at spise dem.

Det så ud til at blive en helt almindelig frokost, men så fik Rebekka en god idé! Hun lukkede hånden, og med et glimt i øjet rakte hun sin lukkede hånd frem og spurgte de nærmeste børn: ”Hvor mange rosiner tror I, jeg har?” ”Er der mere end seks?” spurgte Robert tilbage. Rebekka vendte sig om, holdt hånden op til øjet, kiggede og svarede ”over fem”. Så gættede børnene. En sagde: ”Det er sjovt, jeg siger otte”. ”Hvad er det rigtige?” Rebekka oplevede en uventet succes, som hun fulgte op. Hun spiste en eller flere rosiner og holdt igen hænderne frem. ”Hvor mange tror I nu, jeg har?” Igen stor opmærksomhed og grin, og hun modtog mange bud. Pelle spørger: ”Hvor mange spiste du?” ”En” svarede Rebekka. ”Så er der fem” sagde Pelle. Rebekka vender sig om for at kontrollere antallet af rosiner, peger på Pelle og siger med stor begejstring: ”Ja, der er fem.”

Sådan fortsatte gættelegen et stykke tid til alles morskab.

Literacy-potentiale

Ved hjælp af et mundtligt sprog formåede Rebekka at skabe opmærksomhed, og hun bidrog til, at alle børnene blev engageret i matematik. Hun skabte en aktiv kommunikation, og på bølgen af en engageret og munter stemning etablerede hun det ene regnestykke efter det andet, som børnene ivrigt deltog i. Men om end temaet var at tælle og lægge til og trække fra, skal det ikke forstås som snæver matematikfaglighed. Der er først og fremmest tale om etableringen af et kommunikativt fællesskab. Børnene var opmærksomt lyttende og agerede som aktive sproghistorieproducenter.

Hvad kunne det næste være?

Vi vil først og fremmest søge at drage nytte af børnenes umiddelbare kommunikative begejstring i forbindelse med et emne, de er optaget af. Deres sproglige og kommunikative formåen er betydeligere mere potent, når de taler og kommunikerer om selvvalgte emner, end når de bliver indskrevet i en voksenpædagogisk tilrettelagt aktivitet. Dette potentiale vil vi søge at udnytte. Vi vil eksperimentere med at finde de faglige dimensioner i børnenes hverdagsliv. Ikke kun de sprogfaglige dimensioner, men også alle temaerne formuleret i den pædagogiske læreplan. Men vi vil også forfølge den spontant opståede matematikinteresse, vi så i rosinsekvensen. Børnenes matematikglæde vil vi søge at videreføre i andre hverdagsprægede aktiviteter. Vi har erfaring for, at børn blander tal og bogstaver med hinanden, og ad den vej vil vi forsøge at skabe sammenhæng mellem matematik og literacy.